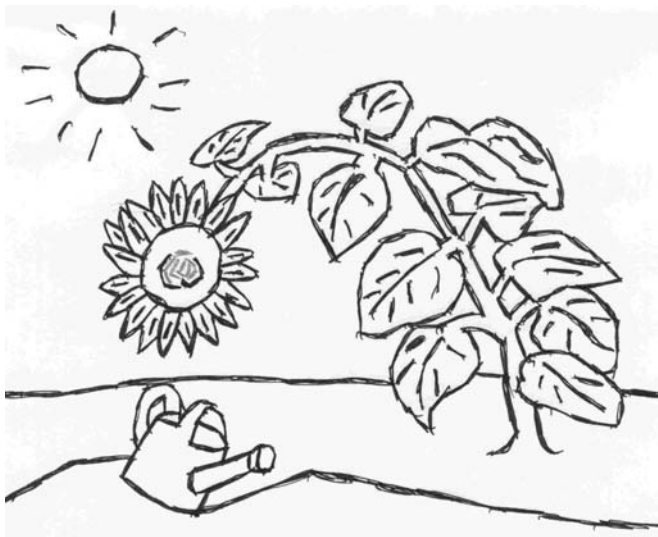

Kallid Sõbrad!

Kui hiljuti sain korraks võimaluse Tamme maja taha maha istuda ja loodust kuulatada, märkasin, kuidas sügis kuulutas oma tulekut tuules liikuvate kuivanud lehtede sahinaga. Samal ajal päike soojendas mind. Kuigi me kirjutame kalendri järgi veel „suvi“, olin ma üllatunud, et võisin sügise tulekut niimoodi **kuulda**. Mõni päev hiljem muutusid vahtrapuu lehed punaseks ja kaselehed kollaseks. Mitu imeilusat topelt-vikerkaart andsid meile võimaluse neid suure aukartusega imetleda ning kindlustunnet „teiselt poolt“ saada.

Kärbsed tahavad majja tulla, hiired ja sipelgad ka, nad teavad, et suvi on jõudnud lõpule ja päevad muutuvad lühemaks. Vili on koristatud, kartulid sorteeritud, värsket juurvilja ja köögivilja oma aiast leiame iga päev söögitaldrikute pealt.

Tänu paljudele külalistele, kes käisid meil külas sellel suvel, jõudsimme korjata rohkem kui 850 kg musti ja punaseid sõstraid ning tegime need moosiks-mahlaks. Viimases uudistelehes Michael kirjutas, kuidas ta lõikas terve talve jooksul marjapõõsaid. Nüüd need andsid rikkalikult saaki.

Oli hea suvi: palju vihma, palju äikest ja vahepeal ka soojad päevad. Mõned inimesed jõudsid puhkusel ära käia, külastada sõpru või sugulasi, teised jäid siia ja võtsid vastu kõiki neid kenasid külalisi, kes tulid selleks, et meid aidata või et minna laulu- ja tantsupeole Tallinnasse. Miriam, Perrine, Rosie, Pierre ja Veronika tulid laulupeole, aga nad aitasid ka heinateol, korjasid marju ning viisid meid väljasõitudele.

Palju praktikante oli siin, kes lühemaks, kes pikkemaks ajaks: Anna, Agnes, Sarah-Maria ja Arthur tulid

Waldorfkoolidest Saksamaalt. Kaidi ja Johan tulid Tartu Waldorfkoolist. Janna tuli pikka teed autoga Moskvast muusikaterapiapraktikale. Hans, Christine, Reinhard, Silja, Carola ja Sebastian, Anja ja Jesse lastega, Ingrid ja Andreas Rootsist, Tartu Maarjatugikeskus tuli nädalaks 16 inimese ja ühe koeraga, Stefan ja Peter, Gabriele ja Jüri külastasid meid, samuti ka vabatahtlike sõbrad ja sugulased, 17 inimest Gruusiast ja grupp inimesi Tallinna suveülikoolist.

Aitäh teile kõigile, sest koos teie abiga saime suvetööd tehtud. Nüüd saabub sügis ja sellega koos tulid ka uued vabatahtlikud: Daan Šotimaalt, Katharina ja Ulrike Saksamaalt.

Robert ja Louise lahkusid meie juurest, kui nende aasta täis sai. Nolwenn läks jälle tagasi Prantsusmaale juba kevadel. Louise sõitis tagasi Prantsusmaale jalgrattaga, see nädal kohtub ta Robertiga Berliinis ja on sõitnud selleks ajaks juba 2000 km! Cathy ja Aivar lastega lahkusid meie juurest, nüüd on Johannesel Tallinnas lihtsam kõikides oma treeningutes käia.

Marko aitab farmis mõnda aega. Carola tuli tagasi, et uutele vabatahtlikele juustutegemise kunsti õpetada. Ja meie tahame veel õunamoosi ja mahla teha, aga paistab, et paljudel inimestel on niisugune plaan. Kas finantskriisi pärast? Kõik purgikaaned on ära ostetud.

Õhtune taevas on jälle täis selgeid tähti. Jupiter säras terve suve, alati kuuga tantsides, ja ta paistab meile ka praegu õhtuti.

Paistku tähtede tarkus meile siin Pahklas, et võiksime õigeid Miikaeli otsuseid teha. Loodame, et Miikaeli aja lendavad tähed annavad meile meteoor-raua energiat, et toime tulla kõikide väljakutsetega, mida praegune aeg meile esitab.

Katarina (september 2009)

LEER (31. maí - 6. juuní 2009)

Me sõitsime Pilistverre. Otsisime magamiskoha üles. Kristiina läks teise Kristiinaga koos magama ja mina magasin omaette üksi. Pilistvere pastoraadis võttis meid vastu Liis. Mõned mängisid ja mina jalutasin ringi. Pilistveres on saunamaja, pastoraat ja Andrese kirik. Me läksime Pilistverre leeriks. Mina sain ka ristitud. Pool kuus oli söömine. Hommikul oli maalimine. Kristiina luges piiblit. Mina kuulasin, mida teised rääkisid. Seal oli kaks soomlast ja kaks eestlast. Üks oli Kirssi-Maija ja teine oli Elve Bender. Siis me alustasime oma tundidega. Mul oli Elvega tund, kes õpetas ka Jaanust ja Kristiinat. Õppisime igasuguseid asju: piibliteksti järgi õppisime. Me pidasime vahepeal Jõule ja ka Ülestõusmispüha. Neid kahte püha pidasime.

Seal majas – pastoraadis – oli ka piltide muuseum. Igasugused vanaaegsed pildid olid seal.

Laupäeval oli ristimine ja leeripidu. Meie ise koristasime ja kaunistasime kirikut enne teenistuse algust. Kui meie inimesed Pahklast saabusid, oli mul juba valge kleit seljas. Kell 11.00 tulid külalised ja teenistus algas. Palju inimesi ei olnud, aga Kristiina vanemad tulid ka. Kirikukellad helisesid ja orel mängis, kui meie kirikusse läksime. Leerilapsed olid ees, kirikuõpetaja taga. Jõudsime altari ette ja hakati rääkima. Oli väike teenistus, ei tundunud nii pikk. Siis ristiti väikest Kristiinat ja mind. Pandi vett pea peale. Leer oli pärast seda koos armulauaga. Saime kõik leeriküünla. Olime kuus inimest. Laulsime ka leerilaule. Lõpuks, kui me kirikust välja tulime, saime lilled ja kommi. Tehti fotod mälestuseks. Siis läksime pastoraati sööma. Seal jagati ka leeritunnistusi. Tänasime Elvet ja teisi, et nad meile selle leerinädala võimaldasid.

JEVGENI

SUVEPÄEVAD

Teisipäeval avasime telklaagri Rapla kirikus kontserdiga. Kõigile meeldis väga. Ka Siiri Sisask esines. Siis sõitsime Ristimäe puhkekeskusesse, kus me panime telgid püsti. Meie olime viimased, kes said telgid ülesse pandud. Toimus lipu heiskamine ja lõunasöök. Pärast oli õhtusöök ja tantsimine kuni kella üheni. Osa inimesi tuli ka Pahklast tantsima, kui hein sai tehtud.

KERSTI K.

KUNSTILAAGER 23. -27. JUUNI 2009

EST-

LAND-

STUHL

Juunikuus olime kutsutud Saksamaale kunstilaagrisse. Rapla maakond ja Kreis Kaiserslautern on sõprusmaakonnad. Nii kutsuti 16 inimest Rapla maakonnast Landstuhli Reha-Westfalzi kunstilaagris osalema. Kaks aastat tagasi tulid sakslased Eestisse Raplasse meiega koos kunsti tegema. Nii nagu 2 aastat tagasi tegid kunstilaagri korraldajad laagri nime Raplast ja Saksamaast "Rapsak", nii tegid nüüd saksa korraldajad uue nime: Est-land-stuhl, võttes kokku Estlandi ja Landstuhli.

Me pidime kell 3.15 ülesse tõusma, et lennuki peale jõuda kella 6.15-ks. Jõudsime. Lendasime Soome kaudu. Sealt lendasime Saksamaale. Pahklast olime mina, Inge, Malle, Urmas, Robert ja Katarina. Raplast tulid viis ja Kati kodust ka viis inimest kaasa. Frankfurtis oli meil Martin Phieler vastas. Ta viis meid Kuselisse, kus me ööbisime.

Seal oli uhke uus maja ratastooli-inimestele ehitatud. Nupuvajutamisega sai kardinaid liigutada ja voodit ülesse või alla sõita. Esimesel päeval läksime linna vaatama. Järgmistel päevadel olid iga päev koosolekud. Enne võeti meid vastu. Oli hästi palju osalejaid. Siis hakkasime kunsti tegema. Mina, Robert ja Inge tegime esimesel päeval maske. Lõpuks esinesime Aafrika muinasjutuga. Urmas ja Katarina ehitasid savist lossi, Malle tantsis ruedat. Kokku oli 7 erinevat kunstirühma. Pärast lõunat olid meil iga päev väljasõidud. Sõitsime igale poole. Me vaatasime Rehabilitatsioonikeskuse erinevaid osi: kool, elumaja, lasteaed ja töökojad. Urmase kommentaar oli pärast: „Mina tahaksin, et ka Karula ratastooli-inimestel oleks samasugune elu, nagu ma siin välismaal nägin. Et nendel oleks samasugune töö, et saaksid elust tavaliselt osa võtta, nii nagu ma siin nägin. Inimesed pidevalt ju aitavad neid ja nad saavad igal pool käia. Akkuga ratastooli nägin, millega nad saavad iseseisvalt liikuda. Niisugust sooviksin Karula poistele. Siin olid inimesed palju haigemad kui Karulas, aga nad said igal pool käia ja normaalset elu elada. Mul oleks ainult üks soov, et Karula poistel ja tüdrukutel oleks sama hea elu, mis mina siin Saksamaal nägin.”

Jaanipäeva õhtul püüdsid sakslased meile jaanituld teha, aga seda ei tohi Saksamaal õues teha. Me pidime jaanituld „Grillhütte” sees tegema. Oli ikka lõbus ja me saime teiste inimestega tuttavaks ja sõime, tantsisime ja laulsime koos.

Ühel teisel päeval vaatasime talukohvikut, kus me saime ka õiget saksa kreemikooki süüa. Dinosauruseparki ja pajukirikut nägime Kaiserslauternis. Eelviimasel päeval näitasid kõik töörühmad, mida nad olid teinud nädala jooksul. Esinesime näidendiga, Malle tantsis, vaatasime savist lossi, skulptuure ja pilte ning kuulasime laulu. Samal õhtul toimus REHA-kooli lõpuball, kuhu meie olime ka kutsutud. Meie esinesime seal eesti jaanipäevalauludega. Oli pikk ja uhke pidu diskoga.

Viimasel õhtul käisime Landstuhli lossi näitemängu vaatamas. Lossihärra ise võttis meid vastu, näitas meile kõiki lossi saladusi, salakäikudest kuni vaimudeni. Mina ja Urmas, Vitali ja Jüri proovisime raudrüüd selga. Ei olnudki väga raske.

Näitemängus mängisid ka Inge kõige paremad sõbrannad, kes juhendasid teatri töörühma. Näitemäng oli väga naljakas, isegi kui me sõnadest palju aru ei saanud.

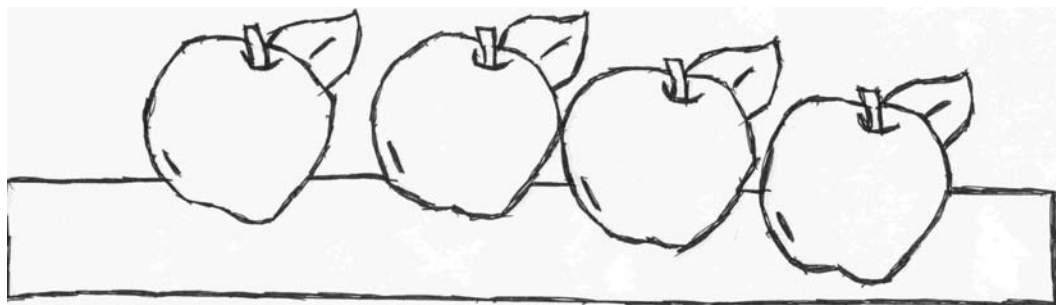
Viimasel päeval tuli buss vara hommikul meile järele ja viis meid Frankfurti lennujaama. Martin Phieler, kes meid kogu aeg saatis, oli ka nüüd kaasas. Laager oli hästi ilus. AITÄH! Tagasilend läks hästi.

JEVGENI, URMAS, KATARINA

KAARLI PIKK PUHKUS

Esimene asi, mida ma vanaema juures tein oli, et valmistasin jaanituleplatsi ette. Siis istusin tünnisaunas, see oli väga kuum (80 kraadi). Siis olin väga puhas poiss. Enne käisin vanaema jaanitulel. Siis läksin suurele jaanitulele. Seal käisid kaks tähtsat külalist: üks oli Peeter Võsa, teine oli Edgar Savisaar. Ta tuli keskerakonna fänne vaatama. Suvel tegin heina, käisin jalgrattaga sõitmas, olin päris palju sõpradega koos, mul oli väga lõbus. Vanaemaga koos käisin metsas seenel. Leidsime mõned kukeseened. Siis tegime kodust seenekastet. See sulas suus. Kartuleid korjasin ka. Kaalikaid, porgandeid ja kapsaid kasvas ka mu vanaema põllu peal. Olin ka veel Tallinnas. Eile tulin tagasi Pahklasse. Täna korjasin õunu mahlategemiseks, pesin nad puhtaks ja viisin kompostiämbri välja. Mulle meeldib erinevates kohtades elada. See on väga hea.

KAAREL

KATHARINA

Hei, minu nimi on Katharina (h'iga). Kaks nädalat tagasi algas mu vabatahtliku aasta Pahklas. Ma tunnen ennast juba päris koduselt. Mulle meeldib töötada kõikides erinevates valdkondades külas ja paljude erinevate inimestega koos.

Ma arvan, et nüüdseks ma tunnen kõiki inimesi külas ja suudan ka eraldada erinevaid eesti nimesid, mis kõlavad nii kaunilt.

Täna õpetati mulle, kuidas teha kollast juustu. Mul pole varem olnud võimalust juustu teha ja nüüd ma austan iga tükikest juustu, mida ma näen, sest ma tean, missugust tööd see tegelikult sisaldab.

Ma alustan röömuga seda aastat, mis lubab mulle palju uusi kogemusi. Ma loodan, et oskan varsti korralikult ahju kütta ja suudan piimakraani õigel ajal kinni keerata, kui ämber on täis. Aga kõik need väikesed vead aitavad mul uusi asju õppida ning teevad aasta lõpuks huvitavaks.

Loodetavasti mu eesti keel paraneb varsti, siis olen võimeline rääkima külaelanikega ja ka kõigi teistega siin Eestis.

Katharina

NÄGEMIST JA TERE TULEMAST

Augustis sõitsin ma tagasi Saksamaale. Olin olnud ühe aasta Pahklas ning mulle meeldis väga palju asju siin. Mäni majas tegime suure lahkumispeo, kuhu palju inimesi tuli. Sõime maitsvat kooki ja jõime head kohvi. Ma sain palju kingitusi. Üks kingitus oli suur ja kollane mängukaru. Ma sõitsin mängukaruga Saksamaale ja istusin temaga lennukis. Praegu ta elab minu ema juures Berliinis.

Tagasi Saksamaal, ma külastasin oma perekonda ja sõpru. Ühe nädala olin ma oma vanaema juures. Temal on suur maja ja aed. Ma aitasin palju ja me elasime nagu Pahklas. Meie sõime iga päev samal kellaajal ja mina töötasin õues ning tema majas. Kui ma olin olnud kolm nädalat Saksamaal, sõitsin ma Nolwenni juurde Prantsusmaale. Nolwenn oli ka vabatahtlik Pahklas. Me vaatasime, kui ilus loodus on Bretagnes ja Normandias.

Ma läksin Pahklast ära väga heade tunnetega ja mulle meeldis see elu siin väga. Mõtlesin palju elust Pahklas ja tahtsin tulla tagasi. Nii ma vaatasingi, millal läheb lennuk Pariisist Tallinnasse ja sõitsingi. Nüüd ma olen jälle Pahklas.

Ma elan uuesti Mäni majas. Nüüd meie Mäni perekond on suurem kui varem. Merike elab Mäni majas ja uus vabatahtlik Daan Šotimaalt ka. Ma olen õnnelik, et ma olen tagasi Pahklas ning talv on varsti siin. Ühel hommikul oli meil -5 kraadi.

Robert

DAVID NEWBATT PAHKLAS

Oleme õnnelikud ja tänulikud, et David Newbatt Šotimaalt tuli meile jälle külla. Kolm päeva (16.-20.10.2009) maalisime koos sügise meeleolusid ja kuulasime loenguid koos piltidega seitsmest Peainglist ja Christian Rosenkreutz'i keemilisest pulmast. Ja vahepeal andis ta Tamme majale veel viimast lihvi võimsa seinamaaliga trepi juures. Aga ma annan talle sõna ja panen siia kirja, mida ta lahkest kirjutas meie külalisteraamatusse:

„Pahkla ümbruses kasvab palju tammepuid. Suur Tamm kasvab nüüd ka Tamme majas trepi juures. Puu peal on võimas olevus, kes valitseb selle ladvas. Puu tüve juures seisab inimene, kes kannab mõõka ja kilpi; mõök, mis on tupes, kutsub üles austusele ja rahustab draakonit. Tamme kaudu mõjub Marss, inimene on seeläbi mõjutatud julgusest ja suudab seista ilma kartuseta draakoni ligidal, vältides konflikti.

Oli mõnus aeg Pahklas, hoolimata sellest, et ilm oli taoline, mida Šotimaa pakub armetu, märja ja pilvise päevana. Aitäh hea toidu eest ja et ma sain vaba voli seinu värvida.

Kõige paremat,

David Newbatt.”

JÄRELSÕNA

Kui ma kuu aega tagasi kirjutasin sissejuhatava artikli, siis ma ei teadnud, et uudistelehe väljasaatmiseni läheb veel palju aega. Vahepeal on nii palju juhtunud, et on vajalik ka väike järelsõna.

Mina olin Šveitsis, Goetheanumis, kus kohtusid Camphilli inimesed üle maailma teiste inimestega, kes on ka huvitatud teemast „Kogukonnaehitamine Miikaeli valguses“. Üks väga ilus kogemus oli koos kõigi osalejatega Karl Königi Miikaeli-näidendit esitada. Saali rõdu pealt, kus mängisime lüürat, suurt „kuulmiskaart“ luues lava peal seisvate lauljatega, sai kogukonna element reaalsuseks. Kuulates ja teisi tajudes püüad sa oma osa õigel hetkel lisada.

Pärast külastasin ka Johanneshausi Öschelbronnis (vanadekodu), kus elavad minu vanemad ja ka Margit Engel. Mul paluti midagi Eestist rääkida, mida ma ka hea meelega tegin. Umbes 20 inimest olid tulnud, kes kuulasid minu juttu suure tähelepannuga. Minu jaoks oli väga eriline, et sain rääkida inimestele, kes olid ise

veel Karl Königiga koos Camphillis töötanud või kelle vanemad olid temaga olnud koos Pilgramshainis, kus ta ravipedagoogika tööd alustas.

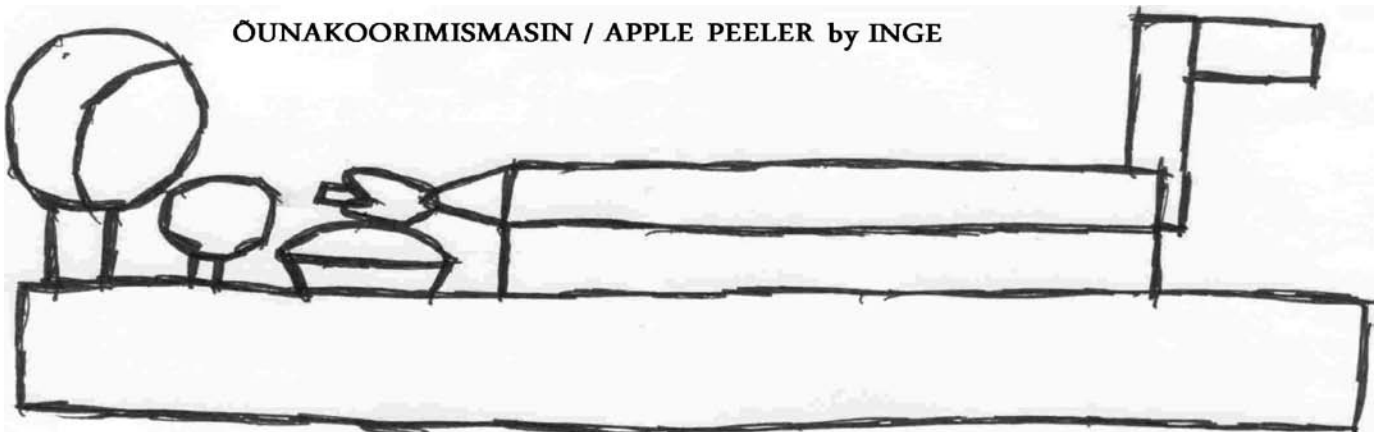
Tagasi Pahklasse tulles oli üllatus suur, et Robert on tagasi, et Ernest käis külas, et Reet ja Marko on meile tööle tulnud ja et nii palju õunamoosi ja mahla on tehtud, juurviljad ka kõik üles korjatud. Täna sadas esimest korda lund.

Nüüd on ka juba aeg, et küünlatöökoja peale mõelda. **Küünlatellimustele on nüüd õige aeg:** meil on palju küünlaid veel laos, palun tellige julgelt, et me saaksime varsti jälle uusi küünlaid tegema hakata.

Katarina

ÕUNAKOORIMISMASIN / APPLE PEELER by INGE

ULRIKE

Minu nimi on Ulrike. Olen 18-aastane vabatahtlik Saksamaalt. Kuus päeva tagasi ma saabusin ja tunnen ennast juba päris hästi. Külaelanikud on nii kenad, et isegi nende keelt oskamata on võimalik nendega rõõmsalt koos töötada ja aega veeta. Veel on loodus siin nii hämmastav ja atmosfäär on lihtsalt ilus.

Esimene töö, mis mul tuli teha, oli kartulite sorteerimine. Täna me tegime õunamoosi ja homme näidatakse mulle piimakööki. Tööd on nii erinevad ja muutuvad pidevalt, nii saab palju uusi asju õppida. Ootan põnevil, mis kõik veel hakkab tulema.

Ma tulin täiesti uude maailma ja mu kodu Saksamaal paistab juba nii kaugel – mitte ainult distantsi pärast, aga minu tunnetes. Ma ei kujutada ettegi enam, et oleksin seal, ma tunnen end juba siin kodus. Mu elu Saksamaal oli täiesti teistsugune, võrreldes eluga siin, ma ei olnud kindel, ka ma sobin farmi eluks, aga kui saabusin, siis kõik minu kahtlused kadusid. Mind võeti nii soojalt vastu, et tundsin otsekohe end hästi.

Tulin siia aastaks ja ma arvan, et õpin palju elu jaoks, mis tuleb peale seda aastat: majapidamist, sotsiaaltööd. Õpin ka iseennast tundma: oma eesmärged, oma tugevusi ja nõrkuseid, vastutuse võtmist ja omaenda piire. See kõik aitab mind lõpuks täiskasvanuks saada.

Ulrike

**MEIE AADDRESS: Pahkla Camphilli Küla, Kohila pk.
Rapla maakond
79742, Eesti/Estonia**

**TELEFONID: (372)48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 97 535 – Tamme maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare maja**

FAX: (372) 48 97 231

E-mail: pahklack@hotmail.ee

Koduleht internetis: www.pahklack.ee

ANNETUSED:

- **AS SEB pank konto nr.10802003928005 Pahkla Camphilli Küla SA**
- **Spendenkonto in Deutschland: Katarina Seeherr Stadt+Kreissparkasse Pforzheim; IBAN DE 13666500850001716379 BIC PZHSDE66**
- **Spendenkonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für Pahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-Nr: 39800-704 IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT): PBNKDEFF**